

1 VINNARE

m 2 1-5

Min egen
berättelse om
ABC-klubben

ABC-klubbens berättartävling

Fyll i och häfta ihop med varje bidrag till tävlingen.

Författare: Valdemar Guilleström

Klass: 3B Skola: Freja skolan F-9

Skolans adress: Skolgatan 12 64613 Gneta

Lärares namn: Katja Ahl

Lärares mejladress: katja.ahl@ghesta.se

Trollskogen

Cesar stirrade på en sten och stenen stirrade tillbaka.

- Det känns som att den där stenen har ögon sa Cesar till Bea och Asta.

Bea och Asta skrattade och fortsatte efter klassen och läraren längre in i skogen.

Dom var på utflykt på Sörmlandsleden och hade varit ute hela dagen.

- Du är nog hungrig och yr i huvet skojade Bea.
- Snart ser du näcken också retades Asta.

Cesar gick efter dom andra och tänkte att han bara sett i syner.

- Kom vi måste skynda oss, resten av klassen är långt före, sa Bea.

Dom går snabbt men hinner inte ifatt och när dom kommit längre fram till en stigkorsning väljer dom den dom tror är den rätta vägen. Men efter ett tag blir dom osäkra, resten av klassen är helt borta och det börjar bli mörkt.

- Vad är klockan egentligen? sa Cesar.
- En manick som säger tick tack, sa Asta.
- Sluta, det är inte roligt sa Cesar. Bea håller med.
- Usch vi måste nog sova under en gran i natt sa Asta.

Vännerna kröp ihop under en stor gran och gömde sig från den mörka skogen. Plötsligt så hördes ljud utanför.

- Jaaa, dom har äntligen kommit tillbaka för att hitta oss ropade Asta.
- Varför skulle några komma och leta efter oss nu? viskade Bea.
- Det är ju jättemörkt och då skulle dom ha en ficklampa och jag ser inget ljus i skogen sa Cesar.

När dom tittade ut såg dom att stenar utanför rörde på sig, jättestora till pyttesmå stenar. Mossan på stenarna började lysa i månskenet och sikten blev bra.

Asta, Cesar och Bea blev skräckslagna och Asta viskade till Cesar och Bea

- Vad ska vi göra, drömmer vi eller vad händer? Vi nyper varandra för att testa. Dom nöp varandra men stenarna som nu liknade troll var ändå kvar. Ett av stentrollen sa
- Det är ingen fara, vi ska hjälpa er hem. Ni kan rida på våra axlar. Jag heter Sten och det här är mina kusiner, Kvist och Stig.

Cesar, Asta och Bea hoppade upp på varsitt troll och började gå hemåt. En rytande björn dök upp på vägen. Barnen och trollen blev rädda och trollen blev bara stenar på marken. Cesar, Asta och Bea ramlade av och slog i huvet. När dom vaknade var det dag och klassen stod runt dem i en ring.

- Nu får ni skynda er, vi är inte i skogen för att sova. Kom igen nu, vi är snart framme vid grillplatsen sa fröken.

Cesar, Asta och Bea fattade ingenting. Hade dom drömt?

Valdemar Gullerström , klass 3b
Frejaskolan
Skolgatan 12
646 31 Gnesta

Utflykten på Sörmlandsleden blev rolig men ingen i klassen trodde på deras historia. Alla skrattade åt den.

En dag efter skolan pratade Cesar, Asta och Bea om trollen i skogen.

– *Jo, jag är helt säker på att jag kände igen Sten, sa Cesar Men jag kan inte komma på var jag sett honom förut.*

– *Du inbillar dig, sa Bea. Han finns ju inte på riktigt.*

Asta hämtade sina skor ur torkskåpet. Hon drog ur tidningspapperet hon hade stoppat i dem när de var blöta, hon knycklade ihop det till en boll och kastade den på Cesar.

Cesar fnissade till, men rynkade sedan pannan. Sakta vecklade han upp tidningssidan.

– *Jag sa ju det! sa han och pekade på en bild. Jag visste att jag hade sett honom förut.* På bilden var ett stentroll som såg ut som Sten och under bilden stod om en utställning av målningar med motiv från kända folksagor.

Cesar, Asta och Bea tittade på varandra och visste inte vad dom skulle tro. Ibland är verkligheten mer som en saga.

